

Lech Sokół

Twarze nowoczesności

Marivaux – Watteau – Baudelaire
Ibsen – Strindberg – Rimbaud
Wyspiański – Witkacy – Regamey

INSTYTUT SZTUKI
POLSKIEJ AKADEMII NAUK

Warszawa 2021

SPIS TREŚCI

Przedmowa.....	4
I. Krytyka nowoczesnego „ja”	11
II. Watteau, Marivaux, <i>fêtes galantes</i> , czyli Co może się wydarzyć w ogrodzie.....	50
III. Charles Baudelaire, <i>Les Phares</i> , czyli Historia, krytyka, filozofia oraz <i>coda</i> tragiczna w 44 liniijkach	65
IV. Charles Baudelaire jako prawodawca nowoczesności	96
V. Henrik Ibsen – mit osobisty, mit nowoczesny.....	121
VI. <i>Terje Vigen</i> jako film	136
VII. „Wszystko albo nic”: Bóg, religia i teologia w <i>Brandzie</i> Henrika Ibsena	150
VIII. Teologia Ibsena: <i>Peer Gynt</i>	178
IX. „Dramaty wędrowni” Ibsena i Strindberga	203
X. Dwa „sezony w piekle”: Rimbaud i Strindberg.....	243
XI. Niewidzialny Bóg, teologia i liturgia życia codziennego: <i>Do Damaszku I–III</i>	266
XII. Metafizyka jako metateatralność. <i>Do Damaszku I</i> Augusta Strindberga	301
XIII. „Czytać Ibsena i – myśleć”. Ibsen w listach Wyspiańskiego	316
XIV. Wyspiański Witkacego	329
XV. <i>Matka</i> Witkacego, czyli Zagłada człowieczeństwa w człowieku	348
XVI. Zagadnienie nudy w <i>Szewcach</i> Witkacego	371
XVII. Muzyka jako Sztuka Czysta. Stanisław Ignacy Witkiewicz i Konstanty Regamey	392
Nota wydawnicza	451
Bibliografia	453
Indeks osób	463